

...

door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond n of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein gelegen te ten kadaster gekend
onder de in
eigendom toebehorende aan met ondernemingsnummer
gevestigd te

wijzigen van de bestemming van een loods naar fitnessruimte,

te op niet nader te bepalen data in de periode december 2005.

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Overwegende dat de **kwalificatie in de dagvaarding** dient te worden **verbeterd** als volgt : "... bij inbreuk op artt.1, 2, 99 § 1 6° ..." in plaats van "... bij inbreuk op artt.1, 2, 99 § 1 1° ...".

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de beide gedaagden in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

Voorgaanden.

1. is eigenaar van een perceel gelegen te
gekend onder de kadastrale legger van de
volgens het gewestplan
gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen
(K.B. 19.09.1996).

2. Een aanvraag van de [redacted] lot het verbouwen van een loods met als doel de opslag van sportartikelen werd bij beslissing dd. 21.11.2003 van het CBS geweigerd. Er werd verduidelijkt dat geen andere bestemmingen meer kunnen worden vergund gelet op de ingesloten ligging tussen landbouwgebied, militair domein, transportzone en gebied voor openbaar nut. Door de gewestplanwijziging in 1996 was daarenboven duidelijk de optie genomen dit gebied te bestemmen voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.
3. Bij beslissing dd. 08.10.2004 werd een stedenbouwkundig attest nr. 2 met vraag tot verbouwen van de loods en omvormen tot een fitnessruimte ongunstig beoordeeld om reden de aanvraag niet voldoet aan artikel 145 bis § 2 inzake zonevreemde bebouwing en ingevolge de beoogde bestemming van openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen conform de eerdergenoemde gewestplanswijziging.
4. Tijdens een bouwcontrole dd. 27.06.2005 werd vastgesteld dat de bestemming van de loods werd veranderd naar een fitnessruimte.
5. Op 13.12.2005 werd door de ambtenaar van AROHM [redacted] de staking gelast van het strijdig gebruik van het terrein, bekrachtigd bij beslissing dd. 20.12.2005 van de GSI.

Beoordeling.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging bewezen.

De beklaagden hebben zonder vergunning de bestemming van de loods veranderd naar een fitnessruimte.

De feiten worden overigens niet betwist.

Met de wet van 4 mei 1999 werd in het Belgisch straf- en strafprocesrecht de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd (B.S. 22 juni 1999 en van kracht sinds 2 juli 1999).

Een rechtspersoon is krachtens artikel 5 Sw. strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Een cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden.

Dit betekent dat de natuurlijke persoon de inbreuk bewust en vrijwillig moet hebben gepleegd. Dit vereist geen bijzonder opzet.

In casu brengt dit met zich dat rechtspersoon en natuurlijke persoon samen kunnen vervolgd en veroordeeld worden.

De eerste beklaagde is gedelegeerd bestuurder van de vennootschap en heeft de beslissing genomen om het bouwmisdrijf te plegen. Als natuurlijke persoon is hij strafrechtelijk verantwoordelijk. Uit het strafdossier blijkt immers dat de eerste beklaagde duidelijk op de hoogte was van het feit dat de bestemming fitnessruimte niet kon worden voorzien.

Het misdrijf is gepleegd voor rekening van de rechtspersoon die er ook economisch voordeel uithaalt.

Nopens de strafmaat.

De beklaagden hebben doelbewust en op flagrante wijze het bouwmisdrijf gepleegd.

Zij gaan er ten onrechte van uit dat hun eigen belang hoger staat dan de ruimtelijke ordening die de gemeenschap door de strafwet gehandhaafd wil zien.

Ze hebben gehandeld vanuit de overtuiging dat de bestemmingswijziging wel zou blijven en zondig maar geregulariseerd moesten worden. Ze hebben aldus niet het minste respect gehad voor de stedenbouwkundige regels.

Nu zij handelen uit winstbejag en uit het misdrijf ook daadwerkelijk en langdurig economisch voordeel haalden komt het opleggen van een effectieve geldboete zoals hiernabepaald passend voor teneinde de beklaagden ertoe aan te zetten de desbetreffende reglementering te respecteren.

Wat betreft de herstellvordering.

Het College van Burgemeester en Schepenen vordert in haar brief dd. 14.08.2006 het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke staat, wat impliceert het terugbrengen naar de vorige bestemming zijnde loods. Met schrijven dd. 20.02.2007 deelt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur mee zich bij deze vordering aan te sluiten.

Artikel 149 § 1, eerste lid DORO, zoals gewijzigd, bepaalt : *“Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)”*

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten. Het behoort de rechtbank evenwel niet toe de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

De rechtbank is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de herstellvordering van het CBS, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De vordering is toereikend gemotiveerd door de juridische vaststelling dat de bebouwing zonevreemd is en niet voldoet aan artikel 145 bis § 2 DORO en de onvergunde bestemmingswijziging niet bestaanbaar en verenigbaar is met de gewestplanswijziging dd. 19.09.2006 waardoor de grond bestemd werd als gebied voor gemeenschapsvoorzieningen.

De herstellvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreding.

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is evenmin een regularisatie overeenkomstig een verleende vergunning.

Het door de herstellvorderende overheid gevorderde herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de tenlastelegging een einde te stellen.

Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften ; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

De op te leggen dwangsom van 125,00 euro/dag moet de beklaagden er effectief toe aanzetten het rechterlijk bevel uit te voeren.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :
artikelen 5, 40, 50, 66, 100 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van
strafvordering.
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en
bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van beide gedaagden ;

Verbeterd de dagvaarding zoals voormeld ;

In hoofde van de eerste gedaagde

**Verklaart de feiten bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, tot een
geldboete van HONDERD EUR ;**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst
gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met
vijfenvestig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op
VIJFHONDERD VIJFTIG (550,00) EUR.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd,
voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van
één maand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van
30,69 EUR, zoals bepaald in artikel 77 van het KB houdende algemeen reglement
op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 25 mei 2007).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van
VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR te betalen bij wijze van
bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van
opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de
begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet
van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en
laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens **solidair** met de alsdan medeveroordeelde tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **472,96 EUR**.

In hoofde van de tweede gedaagde

Verklaart de feiten bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, tot een **geldboete van HONDERD VIJFTIG EUR ;**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTHONDERD VIJF EN TWINTIG (825,00) EUR**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **30,69 EUR**, zoals bepaald in artikel 77 van het KB houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 25 mei 2007).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens **solidair** met de alsdan medeveroordeelde tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **472,96 EUR**.

Beveelt de beklaagden over te gaan tot **herstel** van de plaats nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand, dit door het terugbrengen naar de vorige bestemming, zijnde loods, **binnen een termijn van EEN MAAND** te rekenen vanaf de dag dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklagde **ieder** tot het betalen aan het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Brugge van een **DWANGSOM van 125,00 euro per dag** vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd, met dien verstande dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre huidig vonnis vooraf werd betekend.

Beveelt dat voor het geval de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn het College van Burgemeester en Schepenen van de ___ 'de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in artikel 153 DORO.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **dertien januari tweeduizend en negen.**

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;